

kojo läinud, kui ta poisikest kuulis omma kurja isjanda hopide al äggawad ja armo palliwad; agga tänu, et ta sedda waest last omma werre sees olli näinud, ei wõinud ta sedda ärraunustada; polnud temmal õhtul isjo sutäid süa, egga ta wõinud ka õsel maggada, sest kui ta silmad kinnipanni, siis nago olleks Jusjuwi kiljatamine ta kõrwade ees. Ja se tulli küll otse Jummalast, et se mees ni wägga ligitud sai, ja wimaks selle mõtte peale tulli, poisikest ta armotuma perremehhe käest lahti osta. Ta olli jo enne mitto korda teiste kaupmeeste käest küsinnud, kas ep se olleks wõimalik nisugguse üllekohto pärrast kohtus kaebada, ehk kas legi armolise süddamega jõumees ei wõttaks waest Jusjuwi ta armotuma perremehhe käest lahti osta? Agga teised wastasid: Kaebtus olleks ilmaaego, sest et kurri mees olli kubberneri tenistuses ja wägga kardetaw, ka piddada temma Jusjuwi, ehk ta tedda küll wiibata, liig kalli hinna al, sest et ta tedda Tripolist kasa tonud, kus ta orjakaupmehhe käest poisikest temma terrase mõistuse pärrast sure hinna eest olli ostnud. Sest poisike väkida Arabia-, Türgi- ja Italia-keelt, ja olli ka walmis lanlo peale. Kõik need kõnmed tullid õsel Kristowi mele agga ei wõinud ta süddant mitte wai-

gistada. — „Sa pead sedda waest last süiski lahti ostma ja willetsusest peastma, mõttes ta, kui sa ka omma wiimse weringi temma pärrast ärrakullutad.“

Ja kuidas ta mõttes, nõnda ka teggi. Kairus olli temmal üks hea sõbber, Armenia-ma mees, kes tedda saggedaste aitas ta kaubaasjo toimetada, kes jo ammo aega linnas ellas ja selle ma seaduste ning kombetega hästi tuttau olli. Selle jure läks ta jo warra hommike, ja räkis temmale ennese nõu. Armenia mees olli eile jubba kõigeist sest kuulnud, mis Türtleane weikese Jusjuwile teinud. Temmale olli böldud, et poisike nõnda raskest maas maggada, et eluse jämise peale piisut lotust olla. Sepärrast arwasid nad wäggerwa mehhega sedda eunem kaupa sawad. Armenia mees olli ka kohhe walmis, Kristowile selle polest abbiks olla, ja weel selsammal emelõunel sai kaup nõnda tehtud, et Kristow ennese piisko warraga sedda jõudis wäljamaksta ja isse ka liig häddasse ei jänud.

Kui Kristow ennese tallitamised olli korra peale janud ja pärrast lõunat kojo tulli, leidis ta waest Jusjuwi omma toa ukse tagga põhkude peal pitkali maas ollemast. Temma armuta süddamega isjand olli poisikese rided, et need temma